

משנה בע"ז (מז' ע"א) נחלקו על עצי ואבני עבודה זרה - רבנן סוברים שהוקש לשרץ ("שקץ תשקצנו"). וטומאת שרץ - במגע, וכן דין ע"ז.
 ר' עקיבא סובר שהוקש לנדה ("תזרם כמו דוה") וטומאת נדה - במשא וכן דין ע"ז.

ונחלקו האמוראים רבה, ורבי אלעזר - בביאור מחלוקת רבנן ור"ע:

נבילה		אבן מסמא		משא	טומאת עבודה זרה ←	
ר"ע	רבנן	ר"ע	רבנן			
ספק אם מטמא באברים. וכדרב חמא בר גוריא לקמן פג: - אם מקישים (לנדה) לחומרא או גם לקולא	למדנו מנדה שאינה מטמאה ע"ז לאברים	נלמד מנידה ומטמא באבן מסמא משרץ למשמשים	נלמד משרץ שאין בו טומאת אבן מסמא.	לכו"ע מטמאת במשא = כנדה	רבה	
ר"ע	רבנן	לכו"ע לא מטמאה שלמדים אנו משרץ שרק טומאת מגע (ולא אבן מסמא)		ר"ע	רבנן	רבי אלעזר
למדנו מנדה ללמד שע"ז שנתפרקה לאברים לא מטמא (וספקו של רחב"ג אליבה דרבה)	למדנו מנדה ללמד שע"ז שנתפרקה לאברים לא מטמא			למדים כשרץ וטומאת משא (ומשרץ למגע במשמשים)	למדים כשרץ וטומאת מגע (ומנדה שלא לאברים)	